

Aksel Erlend Kvaal
Glassverkveien 9
1363 Høvik

Bærum Kommune
post@baerum.kommune.no

15. desember 2022

Sak 22/18376

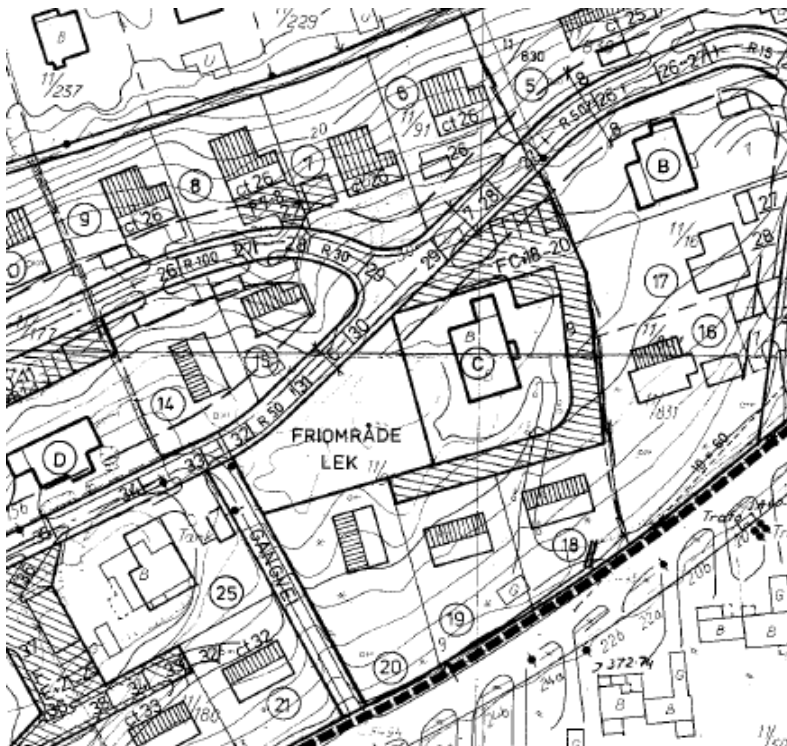
Høringsuttalelse om forslag til kommuneplanens arealdel

Jeg viser til kommunens høringsbrev 12. oktober 2022 samt tilleggsbrev 28. november med utsatt høringsfrist.

Jeg eier en eiendom på ca. 9 mål i Glassverkveien 9. Den er særlig omtalt som sak nr. 113 i vedlegget som heter «Arealer som foreslås omgjort fra byggeformål til Grønnstruktur eller LNFR». Slik jeg forstår essensen i forslaget vil det aller meste av min eiendom omgjøres til grønnstruktur.

Om saksgangen først: Jeg er skuffet og overrasket over at kommunen velger å legge frem et slikt forslag uten noen som helst forsøk på dialog med grunneier. Vi har hatt besøk av en biolog fra kommunen som så på trærne våre, og en fotograf fra kommunen som tok bilder av huset, men vi har aldri hørt et pip fra noen om at man var i ferd med å fatte så inngripende beslutninger om vår eiendom. Kommunen må ha skjönt da den utarbeidet dette forslaget at det for oss har svært store konsekvenser. At vi ikke har vært tatt med på råd (annet enn ved invitasjon til deltakelse i en offentlig høring) minner om noe annet enn norsk demokratisk styringstradisjon.

Nedenfor skal jeg referere til kommunens forslag til reguleringsplan fra 1980:

Denne eiendommen har vært i min families eie siden 1952. Sist kommunen interesserte seg for reguleringen her var på 1980-tallet. Den gangen var kommunen en pådriver for utbygging, mens grunneierne strittet imot. Ovenfor er et utsnitt av kommunens forslag til reguleringsplan for Jenshaugen datert oktober 1980, med vårt hus sentralt i snittet. Det skal sies at kommunen den gang ikke bare presset på for fortetting; den var også interessert i å få til en akseptabel veiløsning for våre naboer på vestsiden. Det målet er tydeligvis forlatt. Men grunnen til at jeg viser forrige forslag fra kommunen er for å dokumentere at det ikke er kommunens fortjeneste at naturen fortsatt er intakt på denne eiendommen. Reguleringsplanen fra 1980 er en illustrasjon på kommunens tradisjonelt utbyggervennlige reguleringspraksis. Det vi beboerne som opp gjennom årene har forsvart blåveis og liljekonvall.

Når det gjelder selve forslaget, har jeg problemer med å lese argumentasjonen i det nevnte vedlegget. Det argumenteres mot «nedbygging» av denne eiendommen, men det er ikke klart hva «nedbygging» er for noe. Etter å ha bedt om tolkning fra kommunens Kristin Utne legger jeg til grunn at «nedbygging» er synonymt med høy utnyttelse. Jeg har i utgangspunktet ingen innvendinger mot en konklusjon om at en ikke vil ha høy utnyttelse her. Men da ser det for meg ut som at den mest nærliggende alternative konklusjonen er moderat utnyttelse. Kriteriene for det «korteiste dagliglivet» med gangavstand til hverdagstilbudet som handel, skole, barnehage mv. ser for meg ut til å være fullt ut oppfylt her.

Jeg konstaterer imidlertid at kommunen lander på en annen konklusjon. Man argumenter mot «nedbygging» og trekker en konklusjon som er langt mer vidtrekkende.

Jeg har ikke konsultert juridisk ekspertise mht. dette forslaget. Det er nevnt et sted i planen at rettspraksis tilsier at reguleringsmyndigheten kan fatte slikt vedtak uten erstatningsplikt. Ut fra normal rettferdighetstenkning er det for meg urimelig at den som har valgt ikke å bygge ut skal ta hele kostnaden ved Bærum kommunes historisk slepphendte praksis mht. å gi byggetillatelser. Da mine foreldre flyttet hit i 1952, hadde Glassverkveien bare bebyggelse på toppen av Jenshaugen med avstand utenfor synsvidde (om sommeren) mellom dem. Kommunen har velsignet en aggressiv utbygging på alle kanter rundt denne eiendommen. Jeg mener at det er kommunen selv som må bære kostnaden når det skal bøtes på ulempene ved denne politikken.

Ut fra dette vil jeg vurdere rettslige skritt for å beskytte mine interesser dersom kommunen går videre med dette forslaget uten dialog og endringer.

Med vennlig hilsen,

Erlend Kvaal

